

og sobert grundlag for at vurdere situationen om 3 år, når vi skal have debatten igen.

Men jeg vil gerne understrege, at § 20 nu ikke bortfalder automatisk. Det er en mulighed, men bestemt ikke sikkert. Det kommer Folketinget til sin tid til at vurdere igen, når vi kender den virkelighed, der så findes på markedet. Det har været helt afgørende for os, og derfor understreger jeg det her.

Ole Sohn (SF):

Med lovforslaget her åbnes der mulighed for, at der kan opkræves gebyr hos betalingskortmodtagere ved handel på Internettet. Det er et krav, pengeinstitutterne har stillet med den begrundelse, at de ønsker at få dækket deres omkostninger i forbindelse med udvikling af særlige sikkerhedsstandarder.

Med lovens § 20 blev det i 1984 fastslået, at kortudsteders omkostning ved drift af betalingssystemet ikke kan pålægges betalingsmodtageren. Denne beslutning var og er SF generelt enig i, fordi forbrugerne ikke skal pålægges omkostninger, når bankerne med kortet sikrer sig en administrativ lettelse og dermed en øget indtjening.

Men siden betalingskortlovens indførelse er elektroniske handelssystemer blevet mere og mere almindelige, men disse er ikke udviklet og gjort tilgængelige i et rimeligt omfang herhjemme, bl.a. fordi § 20 i betalingskortloven har bevirket, at dankortsystemet har fået en meget dominerende stilling på markedet.

Nu er situationen den, at kortudstederne ikke finder det forretningsmæssige grundlag for udvikling og drift af systemet og dermed reelt blokerer for, at dankortet kan udvikles til brug for internethandel. Naturligvis kan vi ikke fortænde bankerne i at sikre sig betaling for at levere en ydelse, omvendt er SF ikke meget for at begave bankerne, der gennem de seneste år har udvist endog ganske betragtelige overskud.

Problemet er, at findes der ikke en løsning på spørgsmålet om dankort og Internettet, ja, så vil dankortet ikke blive accepteret som betalingsmiddel, og så vil det kun være folk, der er værdige til kreditkort, der kan handle på Internettet, hvilket meget hurtigt kan give en social slagside.

SF kan derfor ligesom Forbrugerrådet støtte, at der findes en afgrænset løsning, som åbner for, at dankort og andre betalingskort kan anvendes til betaling på Internettet, og at der i den forbindelse opkræves et gebyr hos betalings-

modtageren, for så vidt begrundelsen herfor er, at det ikke er en omkostning i forbindelse med udvikling og ombygning af sikkerhedsstandarder.

Men vi forstår ikke, hvorfor regeringen med lovforslaget også ønsker, at der kan kræves gebyr i situationer, hvor dankortet i dag kan anvendes, eksempelvis ved betaling i telefonboks og, som der står i bemærkningerne, ubemandede tankstationer. Vi ønsker at få en nærmere forklaring på, hvad begrundelsen er herfor. For SF er det vigtigt, at et gebyr, der opkræves af betalingsmodtageren ved internethandel, pålægges på en gennemskelig måde, det vil sige, at når betalingsmodtageren videresender regningen til korthaveren, skal det ske særskilt og ikke via priserne på varerne. Denne adskillelse er vigtig for at sikre, at kontantkunderne ikke kommer til at betale for kortkunderne, og der er trods alt 1,3 millioner myndige personer, der ikke benytter dankortet.

I forlængelse af, at SF er imod bankernes mulighed for at opkræve gebyr på det klassiske område, dvs. de fysiske dankorttransaktioner, vil jeg godt understrege, at der for SF ikke er noget, der taler for, at lovens § 20 skal revideres senest den 1. november 2001, sådan som det foreslås. Dankortet fungerer i dag til forbrugernes tilfredshed, hvorfor en revision af § 20 alene kan være ønsket af pengeinstitutterne, som udbyder kortene, og deres ønske med en revision er, at de også vil kunne opkræve gebyr ved den fysiske handel.

Det undrer mig, at regeringen vil revidere hele § 20 i år 2001 og dermed også den nye såkaldte ågerparagraf, der skal forhindre urimelige priser og avancer, når der fastsættes gebyrer.

Det undrer mig ligeledes, at regeringen nærmest forudsætter, at de nødvendige betingelser for konkurrence på betalingskortområdet er til stede i år 2001, hvorfor paragraffen således skulle kunne ophæves. Det er ganske enkelt ikke muligt i dag at sige, om der om 3 år er tilstrækkelig konkurrence på betalingskortområdet, således at eventuelle gebyrer kan holdes i ave alene af markedskræfterne. En klar forudsætning for, at der kan komme en reel konkurrence, er, at der først sker en strukturel adskillelse af PBS og pengeinstitutterne. Det er vanskeligt at forestille sig en fair konkurrence, når bankerne kontrollerer det netværk, som bankernes konkurrenter i givet fald skal anvende. Erfaringerne fra telemarkedet viser med al tydelighed dette.